

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobce: **CF FLOP s. r. o.**, se sídlem Nejedlého 383/11, Brno, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ostravě**, se sídlem Na Jízdárně 3, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 2. 2010, č. j. 22 Ca 437/2007 – 31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Výše citovaným rozsudkem zrušil Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) pro vady řízení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2007, č. j. 12218/07-1302-802470 a věc vrátil k dalšímu projednání. Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) brojí proti rozsudku kasační stížností.

Napadený rozsudek byl stěžovateli prostřednictvím datové schránky odeslán, dodán i doručen ve středu dne 3. 3. 2010. Stěžovatel byl v napadeném rozsudku poučen o možnosti podat kasační stížnost, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení výše uvedeného rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím soudu krajského. Kasační stížnost stěžovatele byla krajskému soudu dodána i doručena prostřednictvím datové schránky dne 18. 3. 2010.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována též tehdy, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu (§ 106 odst. 4 s. ř. s.).

V projednávané věci doručoval krajský soud stěžovateli rozsudek prostřednictvím datové schránky, stejnou formou pak stěžovatel podával kasační stížnost.

Doručování dokumentů orgánů veřejné moci prostřednictvím datové schránky je upraveno v zákoně č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.

Dle § 17 odst. 1 citovaného zákona ve znění rozhodném pro projednávanou věc, umožňuje-li to povaha dokumentu, orgán veřejné moci jej doručuje jinému orgánu veřejné moci prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoručuje na místě. Umožňuje-li to povaha dokumentu a má-li fyzická osoba, podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba zpřístupněnu svou datovou schránku, orgán veřejné moci doručuje dokument této osobě prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoručuje veřejnou vyhláškou nebo na místě. Doručuje-li se způsobem podle tohoto zákona, ustanovení jiných právních předpisů upravující způsob doručení se nepoužijí. Dle § 17 odst. 2 připouští-li jiné právní předpisy doručování prostřednictvím datových schránek, pořadí způsobů doručování stanovené těmito právními předpisy zůstává ustanovením odstavce 1 nedotčeno. Dle § 17 odst. 3 dokument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu.

Pro podání učiněná prostřednictvím datové schránky účastníkem řízení vůči soudu (či jinému orgánu veřejné moci) zákon č. 300/2008 Sb. podobnou úpravu nestanoví a neupravuje tedy pravidla pro určení okamžiku jeho doručení. V případě podání provedeného dle § 18 zákona č. 300/2008 Sb. vůči soudu, pro jehož včasné podání je určena lhůta soudním řádem správním, je proto nutno použít obecná ustanovení o běhu lhůt, která jsou zakotvena v § 40 s. ř. s. (aplikaci těchto pravidel nebrání § 17 odst. 1 věta poslední zákona č. 300/2008 Sb., neboť se nejedná o ustanovení upravující způsob doručení).

Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

Ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. výslovně stanoví, že lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Otázkou, zda je v případě doručování prostřednictvím datové schránky relevantní okamžik odeslání datové zprávy z datové schránky odesílatele (resp., zda je možno výše citované ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. o zachování lhůty aplikovat i na formu doručování prostřednictvím datových schránek), či zda je pro posouzení včasnosti podání rozhodný moment dodání datové zprávy, se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 9 Afs 28/2010 - 79 ze dne 15. 7. 2010, kde mimo jiné konstatoval:

„Je tedy namístě posoudit, jaký okamžik je v případě doručování písemností orgánem veřejné moci, který má postavení účastníka řízení, vůči soudu (též orgánu veřejné moci) prostřednictvím datové schránky rozhodným pro posouzení včasnosti jeho podání. Nejvyšší správní soud v předmětné věci dospěl k závěru, že pokud orgán veřejné moci v postavení účastníka řízení doručuje soudu podání prostřednictvím datové schránky, považuje se toto podání za doručené okamžikem jeho dodání do datové schránky soudu, nikoliv až okamžikem přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, jak stanoví § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb. K tomuto výkladu dospěl na základě následujících úvah:

Jak je výše uvedeno, zákon č. 300/2008 Sb. upravuje v § 17 postup při doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky, je-li odesílatelem orgán veřejné moci. Dále § 18 tohoto zákona upravuje provádění úkonů různých skupin osob vůči orgánům veřejné moci prostřednictvím datové schránky. Toto ustanovení však oproti § 17 stejného zákona nestanoví žádná pravidla pro určování okamžiku doručení dokumentu odesílaného fyzickou či právníckou osobou datovou schránkou orgánu veřejné moci. Jinými slovy § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb. stanoví, kdy je možno dokument doručovaný soudem účastníku řízení považovat za doručený, tato úprava je však výslovně určena pouze pro dokumenty odesílané orgánem veřejné moci. Pro podání učiněná prostřednictvím datové schránky účastníkem řízení vůči soudu (či jinému orgánu veřejné moci) zákon č. 300/2008 Sb. podobnou úpravu nestanoví a neupravuje tedy pravidla pro určení okamžiku jeho doručení.

Jak je výše uvedeno, ustanovení § 18 zákona č. 300/2008 Sb. neobsahuje úpravu, dle které by bylo možno posoudit okamžik doručení podání účastníku řízení vůči soudu. V případě podání provedeného dle § 18 zákona č. 300/2008 Sb. vůči soudu, pro jehož včasné podání je určena lhůta soudním řádem správním, je proto nutno použít obecná ustanovení o běhu lhůt, která jsou zakotvena v § 40 s. ř. s. (aplikaci těchto pravidel nebrání § 17 odst. 1, věta poslední, zákona č. 300/2008 Sb., neboť se nejedná o ustanovení upravující způsob doručení).

Ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. výslovně stanoví, že lhůta [stanovená tímto zákonem] je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. S ohledem na dikci citovaného ustanovení se Nejvyšší správní soud nejprve zabýval řešením otázky, zda v předmětné věci není relevantním okamžik odeslání datové zprávy z datové schránky odesílatele, jelikož lhůta je podle citovaného ustanovení s. ř. s. zachována v případech, kdy podání bylo 1) zasláno soudu prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo 2) předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Předmětnou otázku zdejší soud zvažoval také z toho důvodu, že podle § 14 odst. 3 písm. d) zákona č. 300/2008 Sb. se datum odeslání dokumentu nebo provedení úkonu z datové schránky s uvedením hodiny, minuty a sekundy a údaj identifikující osobu, která odeslání dokumentu nebo úkon provedla, eviduje v informačním systému datových schránek jako jedna z informací o datových schránkách.

Nejvyšší správní soud se však přiklonil k názoru, že informační systém datových schránek není ani držitelem (zvláštní) poštovní licence ani orgánem, který má povinnost datové zprávy odesílané prostřednictvím datových schránek doručit. Obdobně jako např. elektronické podatelny pro podání učiněná v elektronické podobě prostřednictvím veřejné datové sítě (e-mailová podání) je i informační systém datových schránek pouze technickým prostředkem, jehož využitím dochází k přenosu datové zprávy od odesílatele k příjemci (adresátovi). Na tom nic nemění ani ustanovení § 14 odst. 2, věta druhá, zákona č. 300/2008 Sb., podle kterého je provozovatelem informačního systému datových schránek držitel poštovní licence. Rozhodující je skutečnost, že zatímco v případě doručování prostřednictvím držitele (zvláštní) poštovní licence či orgánu, který má povinnost odesílané zprávy doručit, odesílatel zprávu předává třetímu subjektu (přepřevci), aby ji ten doručil adresátovi (na základě smlouvy uzavřené mezi odesílatelem a přepravcem), informační systém datových schránek odesílatel sám přímo využívá.“

Ve světle výše uvedeného je třeba nahlížet i na nyní projednávanou věc.

Byl-li v dané věci rozsudek krajského soudu stěžovateli doručen prostřednictvím datové schránky ve středu dne 3. 3. 2010, počala ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. běžet lhůta k podání kasační stížnosti ve čtvrtek dne 4. 3. 2010 a skončila uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty, tedy ve středu dne 17. 3. 2010 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Ve smyslu § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, byla v daném případě středa dne 17. 3. 2010. Z identifikátoru elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu krajského soudu (č. l. 39 spisu) je uvedeno, že kasační stížnost byla soudu prostřednictvím datové schránky dodána dne 18. 3. 2010, byla tedy podána opožděně. Proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) a ustanovení § 120 s. ř. s. odmítnout.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. října 2010

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu